

philippine studies

Ateneo de Manila University • Loyola Heights, Quezon City • 1108 Philippines

Aso

Danilo Abacahin

Philippine Studies vol. 43, no. 3 (1995): 453–454

Copyright © Ateneo de Manila University

Philippine Studies is published by the Ateneo de Manila University. Contents may not be copied or sent via email or other means to multiple sites and posted to a listserv without the copyright holder's written permission. Users may download and print articles for individual, noncommercial use only. However, unless prior permission has been obtained, you may not download an entire issue of a journal, or download multiple copies of articles.

Please contact the publisher for any further use of this work at philstudies@admu.edu.ph.

<http://www.philippinestudies.net>
Fri June 27 13:30:20 2008

DANILO ABACAHIN

Aso

Hinabol mo ang aso,
lumuhod sa harap niya,
kinapa-kapa, hinimas-himas
kung saan siya naipit
sa pagsara ng kotse.

Ungul-ungol ang hayop,
di maunawaan ang hapding
gumapang sa katawan
o ang pagsusumamo't
pakikiramay sa tinig mo.

"Sorry ha, sorry ha"
ang paulit-ulit mong
paglalambing, sabay
ang pagdikit ng nguso,
sa di-sinasadyang inapi.

Hindi mo siya sanggol,
hindi ka niya kalaguyo,
wala kang kasalanan,
at wala kang maaasahang
patawad o kapalit na init.

Ngunit di bale nang
magasgas ang tuhod mo
o magmukha kang ulol
sa piling ng alagang
di marunong lumuha.

Sapat nang makita mong
tuwid pa rin ang lakad
niya, kaya pang tumakbo,
takasan ang yakap mo,
nang ligtas sa pilay.

Akong di mo rin sanggol,
di ka kalaguyo, may isip
na marunong magtanda
kung ilang ulit mong
nasaktan nang di mo alam.

Walang-awa ang dila mo
kapag lumatay sa buong
pagkataong di na nasanay
sa bangis ng pinakakawalan
mong mga katotohanan.

Lagi akong pinupupog
ng mga bangungot
ng mga titig mong
malamig pa sa bangkay,
matulis pa sa pangil.

Sana'y kayang tunawin
ng laway ko ang buto
o handang hagkan
ng mga talampakan ko
ang gaspang ng lupa.

Sana'y meron akong
ungol na huhugutin
mula sa ninunong kirot
na di kailan man
magpapaamo kahit kanino.

Ngunit makita ko lang
kung paano lumangoy
ang mga daliri mo
sa balahibo ng aso,
bigla akong nalulumpo.